

Een unieke school voor jouw uniek kind?

Laten we meteen een hardnekkig misverstand uit de weg ruimen: 'zorg' is iets voor zwakkere leerlingen.

Uiteraard gaan kinderen die moeilijker leren wat extra zorg vragen en krijgen van ons. Net zoals kinderen die sociaal minder competent zijn, zwak zijn van gezondheid, een beetje te voortvarend zijn, te verlegen zijn, faalangstig zijn, wat minder spreekdurf hebben, teveel spreekdurf hebben (!), moeite hebben met afspraken, minder goed zijn in rekenen (of in taal, of in Frans, ...), uit een eerder kansarm milieu komen, in een emotioneel moeilijke gezinssituatie leven, nog wat jong zijn, beetje vroegrijp zijn, hoogbegaafd zijn, ...

En zo kunnen we dit lijstje helemaal vullen. Want alle kinderen, ook jouw kinderen, hebben wel eens zorg nodig.

Een zorgzame school is voor ieder kind een sterke school, een school met attente leerkrachten, met een stevige pedagogiek en een sterke didactiek. En dat is voor iedere leerling een zegen. Een zorgzame school is gewoonweg een goede school... voor ieder kind. Ook voor jouw kind.

Talentedoelonderwijs

Laat dit nu onze core business zijn! Gedurende enkele jaren mochten we vanuit onze school andere scholen hierover informeren op colloquia en nascholingen. Het gaat over de half volle fles, als je begrijpt wat we bedoelen. Zeker in het onderwijs (maar ook in therapie, enz.) loopt men zich te pletter op wat kinderen NIET kunnen. Welke beperkingen ze wel allemaal hebben, welke etiketten we op hun voorhoofd kunnen kleven. Vanuit onze visie op

meervoudige intelligentie (niet 'hoe knap bij jij?' Maar wel 'Hoe ben jij knap?') vertrekken we liever vanuit de mogelijkheden die in ieder kind zitten. We willen wat goed loopt versterken, om van daaruit problemen aan te pakken.

Is dit eenvoudig? Neen. Maar het is wel met je talenten, met je mogelijkheden, dat je het later zult doen in het leven. En dan leer je ze maar beter kennen en gebruiken.

Groeien door je uitgedaagd te weten om je talenten te ontwikkelen.

Groeien in een school waar over kinderen duidelijk wordt overlegd met de ouders, want zij zijn en blijven de echte experts van hun kind.

Vertel eens, mama, hoe gaat het met je kind op school?

Iedere week is er wel een of ander uitvoerig gesprek met ouders. Zeker met de leerkracht, maar dikwijls ook met de directie, de zorgcoördinator, het CLB, ...

We vinden de dialoog met de ouders erg belangrijk, want zij zijn de echte experts van hun

kind. Ze kennen het door en door, en weten soms heel goed waar het schoentje knelt. Maar ook de school heeft zicht op het kind. We zien het functioneren in groep. We zien de aandacht in de klas, de wijze waarop de leerstof al dan niet doordringt. Ouders adviseren ons, en wij advi-

seren de ouders. Ieder vanuit de eigen expertise, de eigen kijk op het kind. En samen krijgen we een beter beeld zodat we optimaal op de onderwijsbehoeften kunnen ingaan. Want het kind staat steeds centraal.

Growth mindset

We gooien er even een vakterm tegenaan: *Growth mindset*. Dit betekent dat we geloven dat ieder kind een vat vol groei is. Een didactisch principe dat we graag hanteren, luidt 'weet niet, geldt niet!'. We leggen er ons niet bij neer dat een kind het niet kan. Dat het nooit zal lukken. Dat het wel een aard-

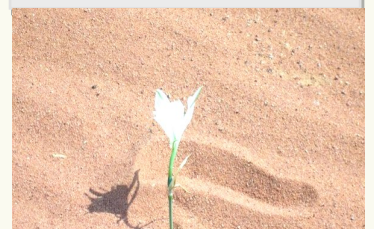
je naar het vaartje zal zijn. Dat het een appel is die niet ver van de boom valt. We hebben toch zoveel manieren om te zeggen dat we niet in een kind geloven.

Wat heel erg is want kinderen geloven het op de duur soms zelf dat ze 'dom'

zijn. En dan leggen ze er zich rustig bij neer. En dan gaan mooie talenten verloren.

Maar dat is dan zonder ons pedagogisch optimisme gerekend. We blijven geloven dat er groei mogelijk is. En daar willen we wel eens zeer hardnekkig in zijn.

Groeien in een school waar de leerkrachten 'pedagogische optimisten' zijn, en geloven in de groei van ieder kind.

Groeien in een school waar men rekening houdt met jouw mogelijkheden en waar de leerkrachten bereid zijn om je de ondersteuning te geven die je nodig hebt.

Uw kind beantwoordt niet aan ons profiel...

Een moeder die koos voor een zgn. alternatieve school kreeg ooit deze zin te horen. Het ging om een leerswak kind, dat echt wel zorg behoefte. En de mama dacht die daar te vinden. Niet dus.

Maar ook in het regulier onderwijs loopt het wel eens mis. Er wordt nogal eens les gegeven aan het gemiddelde kind. De les werd gegeven en als je niet mee bent dan is dat omdat je het niet kan. Wij

trachten ons de vraag stellen wat wij als leerkracht kunnen doen om dat kind wel te bereiken. Hoe geraak ik bij dat kind binnen met mijn leerstof? Misschien moet ik het eens op een andere manier proberen?

Dit vergt, behalve een goede kennis van de kinderen, een groot engagement. Het onderwijs was immers altijd wel anders georganiseerd. Lukt het niet in het basisonderwijs dan ga je maar naar het bui-

tengewoon onderwijs. En valt het wat tegen in het secundair dan zak je maar ieder jaar een richting.

Rekening houden met wat een kind nodig heeft, bereid zijn om kinderen te geven wat ze nodig hebben, ... het blijft ook in deze tijd nog steeds echt een beleidskeuze van een school vanuit een sterke visie op onderwijs. En op zorg!

Meten is (soms) weten!

Toetsen worden niet gegeven voor de rapporten, maar eerst en vooral om het onderwijs bij te sturen. De kinderen worden veelvuldig geobserveerd, getoetst, getest, ...

De leerkracht analyseert de toetsen om na te gaan waar de tekorten zitten en wat moet worden bijgewerkt voor de groep of voor een individueel kind. Daarenboven worden met regelmaat geijkte testen afgenomen, waarvan we de resultaten kunnen vergelijken met een grote groep kinderen

in Vlaanderen met hetzelfde profiel. Zo zien we waar de kinderen staan en welke hun verdere leerbehoeften zijn. We geloven echter niet zomaar in een economisch model, waarin alle leerwinst meetbaar is. Kinderen zijn niet zomaar in cijfers te vatten.

Goed kijken naar kinderen is heel belangrijk om hun resultaten naar waarde te schatten. Daarbij staan de vorderingen van de kinderen ten opzicht van zichzelf centraal, niet hun plaats in de klasgroep.

Groeien in een school waar de kinderen nauwgezet worden gevolgd, zodat vanuit een goede kennis van het kind kan worden gehandeld.

Groeien in een school waar je prestaties niet worden afgemeten op deze van anderen, maar waar je eigen vorderingen centraal staan.

En...? Hoeveelste ben je?

Daar hebben ouders het soms eens moeilijk mee: er staat geen gemiddelde op de rapporten. En we vergelijken zo graag wel eens ons kind met anderen. (Toch als het goed gaat...)

Het zou echter absurd zijn om een gemiddeld cijfer mee te geven. De ene "8" is immers de andere niet. Sommige kinderen krijgen een 'team-code' op hun rapport. Ze krijgen dan een 8, maar kregen wat extra tijd, mochten materiaal gebruiken of kregen wat meer instructie. Daar gaat ons 'gemiddelde'!

Je prestaties afmeten tegen die van een toevallige klasgroep is gewoon zinloos. Wat doe je dan trouwens met de resultaten in een klas in een stedelijk milieu waar 12 verschillende moedertalen worden gesproken? Een kind dat daar hoge toppen scheert in vergelijking met de klas, blijkt op onze school soms eerder bescheiden te scoren.

Belangrijk is dat een kind leerdoelen beheerst. En of we het er over eens zijn dat een kind zich voldoende inspant om goede resultaten te behalen.

Unieke kinderen

We gaven al aan dat het gemiddelde kind het enige kind is dat niet op onze school zit. We kennen alleen unieke exemplartjes. En daarin schuilt precies een grote kracht. Op deze wijze leren we aan elkaar en leren we van elkaar. De uniciteit van kinderen is een uitgangs-

punt. Zeggen we niet in onze baseline: '*Een unieke school voor jouw unieke kind*'? Het is precies vanuit diversiteit dat leren sterk wordt. Trouwens, met anderen leren omgaan is ook een belangrijk levensvak! In het secundair komen onze kinderen in alle rich-

tingen terecht. We vinden bij onze oudleerlingen dan ook alle beroepen en hoedanigheden terug. Schitterend is dat, want belangrijker dan wat je doet, is dat je het graag doet, dat je je talenten optimaal benut en dat je vooral... gelukkig bent!

Groeien in een school waar de verschillen tussen kinderen het uitgangspunt blijft, en voor ieder kind respect is.

Onderwijs is teamwerk

We stelden al dat onderwijs teamwerk is. Met regelmaat hebben we overleg met de klasleerkracht, de zorgcoördinator, zorgleerkrachten, CLB en directie. Dit is noodzakelijk om alle kinderen echt datgene te geven waarop ze recht hebben.

Resultaten worden besproken, gedrag wordt geëvalueerd. We werken op deze manier sterk preventief, zodat problemen eerder worden voorkomen dan genezen. En voor als het eens moeilijk loopt heeft onze school nauwe samenwerkings-

verbanden met externe hulpverleners van allerlei aard: CLB, logopedisten, revalidatiecentra, kinderpsychologen, enz. Want ook in een kinderleven loopt niet altijd alles van een leien dakje...

Groeien in een school waar professioneel wordt samengewerkt met externe hulpverleners en waar het begeleiden van kinderen teamwerk is.

Groeien in een school waar ook kinderen met leervoor-sprong echt aan hun trekken komen.

Over het snoeien van de haag

Het zal je misschien verbazen, maar ook de kinderen die zich aan het andere uiteinde van de statistische curves bevinden, zijn soms echt wel zorgkinderen.

Het zal je maar overkomen dat de juf zegt dat we nu iets moeilijk gaan doen, en dat jij tevergeefs op de moeilijkheden wacht. Of dat de meester met handen en voeten iets staat uit te leggen dat jij al heel goed kunt. En dan mag je nog 20 oefeningen maken, terwijl je bij de eerste vijf al ruimschoots bewijst dat je die stof heus wel al beheerst. Dan word je als kind soms wat moeilijk. Je doet vervelend om de boel wat op te vrolijken. Of je gaat behaaglijk in je hangmat liggen en kijkt de kat zo'n beetje uit de boom. En je wordt wel heel erg gemakkelijk voor jezelf. Tot je in het secundair geconfronteerd wordt met het feit dat je ook

moet leren en ook beperkingen hebt.

De klasleerkrachten geven hierop een antwoord door verdiepende opdrachten te geven, bonusvragen te stellen, leerstof te 'compacten', andere uitdagende opdrachten te geven. En onze zorgcoördinator juf Joke runt de 'Kangoeroeklas'. Daar komen enkele kinderen hun extra opdrachten halen: breinbrekers, verdiepingsopdrachten, persoonlijke verwerkingen, enz.

In de marge hiervan deze doordenker: Gelijkelijkheid van kansen mag nooit betekenen dat kansrijke kinderen minder kansen zouden moeten krijgen. Op onze school worden, om de haag overal mooi even hoog te krijgen, jonge scheuten gestimuleerd tot groei, in plaats van de hoogste toppen weg te snoeien.

Groeien in een warme school, waar je in de eerste plaats je zelf mag zijn en je goed voelen, in een zorgzaam klimaat.

Mijn school is als een thuis

Een mama schreef ooit op een afscheidskartje: “Dank je wel dat mijn dochter hier zichzelf mocht zijn”.

Wanneer we peneren dat iedere leerkracht een zorgleerkracht is, dan gaat het zeker ook hier over. Basiszorg voel je aan de sfeer op een school. Aan de aandacht die kinderen krijgen bij hun kleine en grote verdrietjes. Aan het graag zien van de kinderen. De kinderen zelf moet je niets wijsmaken, ze voelen dit perfect aan. Het thuisgevoel komt

er trouwens niet vanzelf. De maandelijks Grote Kring, de buddy's, het 'schoollied', ... zoveel initiatieven om een positief groepsgevoel te creëren. 'School is cool!' We kregen al kinderen over de eindmeet, die voorheen elders blijkbaar een vogel voor de kat werden, maar hier mochten openbloeien.

Gewoonweg omdat we ze wat eigenwaarde konden terug geven. Het onontbeerlijke gevoel van graag gezien te zijn, en te mogen zijn wie je bent. In jouw uur en op jouw wijze.

Een correct en positief zelfbeeld

De samenvatting van onze zorgvisie: groeien op jouw tempo, op jouw wijze, in jouw uur.

Trappen we een open deur in als we stellen dat we soms zo negatief kunnen zijn? We kijken dan naar kinderen met de “rode bril” en zetten dik in de rode inkt wat ze nog niet kunnen. Het is en blijft natuurlijk belangrijk om hiervoor oog te hebben en een realistisch beeld te krijgen van je kind. Want soms hebben ouders wel eens een onrealistisch beeld van hun kind. Begrijpe-

lijk, maar kinderen groeien echter vooral door een eerlijke, maar positieve feedback. ‘Dit deed je goed. Maar we zijn er nog niet, en we beginnen nu aan de volgende stap’.

Een goede feedback is immers één van de krachtigste hefbomen voor goed onderwijs.

Zo krijgen ook de kinderen zelf een realistische kijk op hun mogelijkheden.

En met deze mogelijkheden zullen ze hun volwassen leven uitbouwen.

Groeien in een school waar men uitgaat van jouw talenten en intelligenties, want het is met jouw mogelijkheden dat je het later zult doen!

Hoge doelen voor ieder kind

We hadden het al over de growth mindset. We geloven dat er in ieder kind nog veel meer zit. Extra zorg is mooi, maar we waken er over dat we kinderen er niet van afhankelijk maken of dat we ze te veel 'pamperen'. Kinderen hebben immers nood aan

een sterke school, waar de eisen haalbaar, maar hoog zijn. We zijn soms best wel streng. Geen enkel kind is gebaat met een 'laissez faire' opvoeding en evenmin met betutteling. Wel met duidelijke verwachtingen en eisen. Om het even

eenvoudig te stellen: alleen zo halen we er uit wat erin zit.

We brengen ze iedere keer weer naar de volgende zone van ontwikkeling, en zo gaan we met haalbare stappen iedere keer opnieuw... vooruit!

Groeien in een sterke school, waar voor iedereen de lat hoog ligt en duidelijke eisen worden gesteld.

